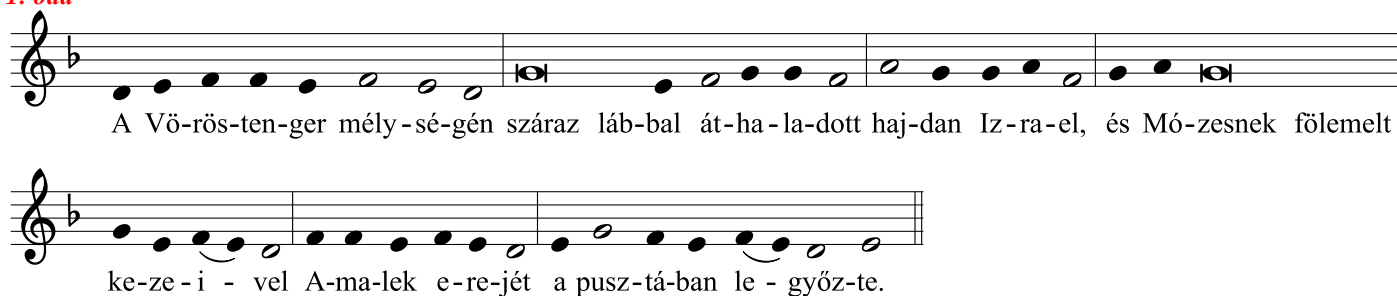

4. HANG

1. óda

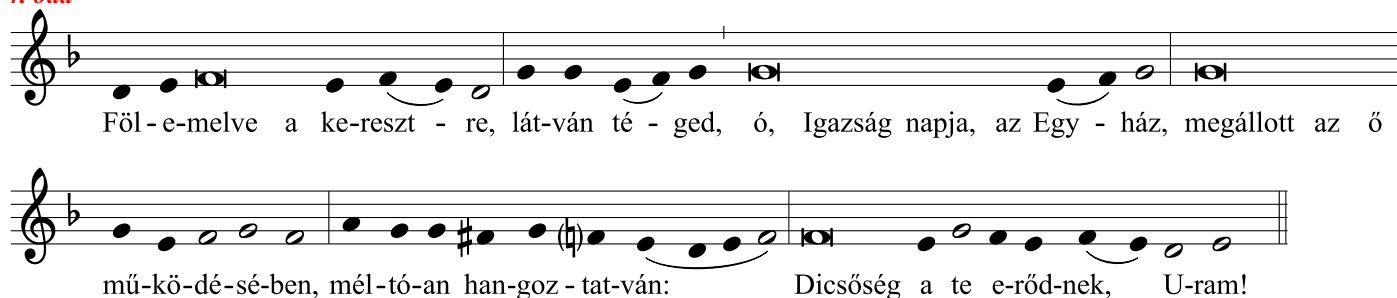
A Vö-rös-ten-ger mély-sé-gén száraz láb-bal át-ha-la-dott haj-dan Iz-ra-el, és Mó-zesnek fölemelt ke-ze-i - vel A-ma-lek e-re-jét a pusz-tá-ban le - győz-te.

3. óda

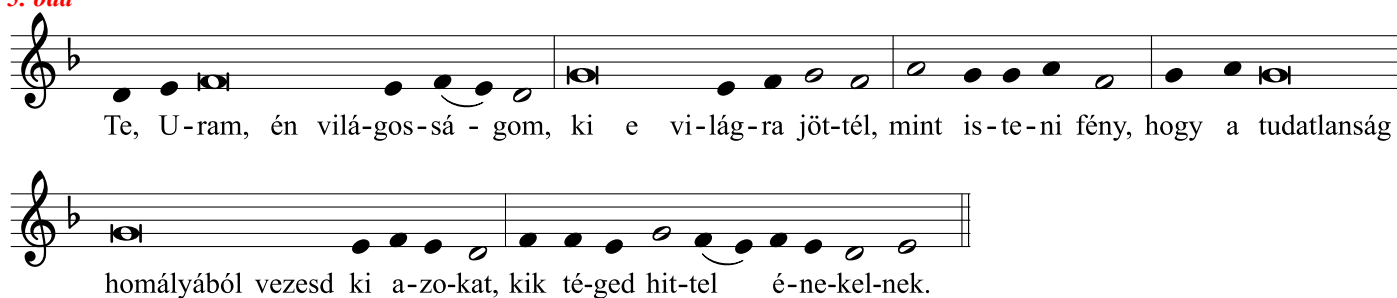
Te-ben-ned ör-ven-dez a te Egyházad, Krisztus, éne-ke-l-vén né-ked: Te vagy az én erősségem, U-ram, menedé-kem és sza-ba-du - lá-som.

4. óda

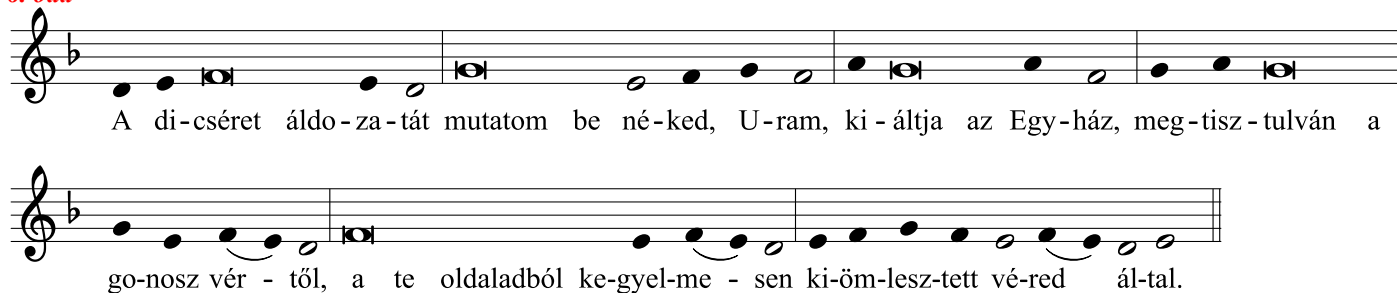
Föl-e-melve a ke-reszt - re, lát-ván té - ged, ó, Igazság napja, az Egy - ház, megállott az ő mű-kö-dé-sé-ben, mé-l-tó-an han-goz - tat-ván: Dicsőség a te e-rőd-nek, U-ram!

5. óda

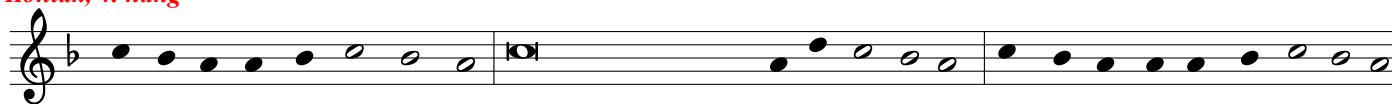
Te, U-ram, én vilá-gos-sá - gom, ki e vi-lág-ra jöt-tél, mint is-te-ni fény, hogy a tudatlanság homályából vezesd ki a-zo-kat, kik té-ged hit-tel é-ne-ke-l-nek.

6. óda

A di-cséret ál-do-za-tát mutatom be né-ked, U-ram, ki - áltja az Egy-ház, meg-tisz-tulván a go-nosz vér - től, a te oldaladból ke-gyel-me - sen ki-öm-lesz-tett vé-red ál-tal.

Konták, 4. hang

Üd-vö-zí-tóm és Meg-vál-tóm, föltámasztád a sír bi-lin-cse - i-ből, mint Is-ten, a föld szü-löt-te-it,

és a Pokol kapu-it ösz-sze-tör-ted, s mint U - ral-ko-dó, harmadna-pon föl-tá-mad-tál.

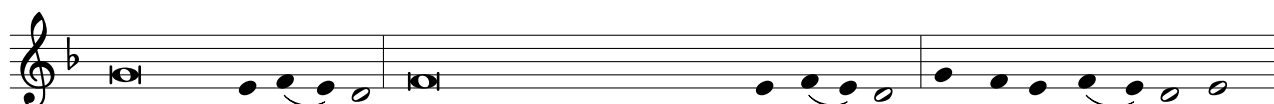
Ikosz

A halottaiból és a sírből föltámadt életadó Krisztust, / ki hatalmával ma a halál fájdalmát eltörölte, / s Ádámot és Évát fölszabadította, / zengjük mindnyájan, föld szülöttei, / buzgó hálaadást énekelvén: / mert Ő mint egyedül erős Isten és Uralkodó, / támadt föl a harmadik napon.

7. óda

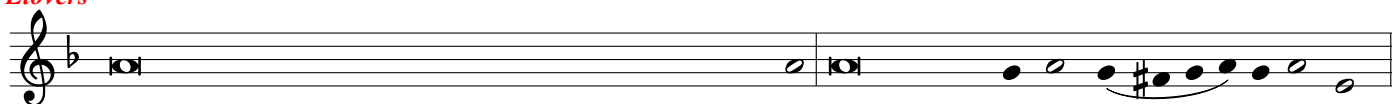

A per-zsiai ke-men-cé - ben az ábrahá-mi u-tó-dok in-kább a vallásosság szere-te-te, mint a lángok által

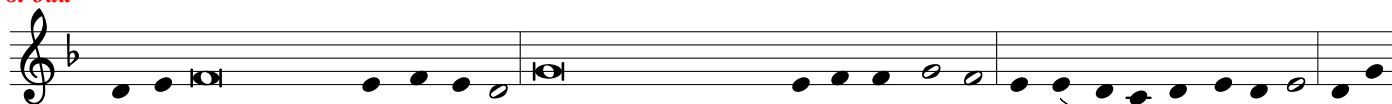
hevítette ki-ált - ják: Áldott vagy te a te di-cső-sé - ged temp-lo-má-ban U-ram!

Elővers

Dicsérjük, áldjuk, imádjuk az Urat, énekeljük az U-rat, és magasztal-juk őt mind - ö-rök-ké!

8. óda

Ke-ze - it kiterjeszt-vén Dá-ni-el, a barlangban ásító-zó o-rosz-lá-nok dü-hét le-csil-la-pí-tá, a tűz

erejét pe - dig ki - ol-ták, a val-láskedvelő erényes ifjak, ki-ált - ván: Áldjátok az Urat, az

ő minden művei, énekel-jé - tek és magasztaljá-tok Őt mind - ö - rök-ké!

9. óda

Az érintet-len hegy - ből, tőled, ó Szűz Má-ri-a, mint kézzel nem vágott szegletkő, elválván Krisz-tus,

ösz-sze-kötött magában két különböző ter-mé-sze - tet, azért ör-ven-dez - ve magasztalunk té-ged,

Is-ten-szü-lő!